

Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici već su prevedeni.

Swipe to change

engleski

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Češka

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

To znači osiguranje ispunjenja obveze određene izvršnom ispravom, čak i protiv volje osobe kojoj je obveza određena. Ako osoba dobrovoljno ne ispuni obvezu određenu izvršivom sudskom presudom, vjerovnik sudu ili sudskom izvršitelju može podnijeti zahtjev za sudsko izvršenje ili ovrhu.

Sud će naložiti i provesti izvršenje, osim u slučaju isprava koje se provode u upravnim ili poreznim postupcima. Stoga se u građanskim stvarima vjerovnik uvijek može obratiti sudu.

Vjerovnik naveden u presudi može se obratiti i sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj izvršit će presudu uz odobrenje suda, osim sljedećih presuda:

presuda o skrbi o maloljetniku,

presuda u predmetima zaštite od obiteljskog nasilja,

presuda institucija Europske unije,

stranih presuda.

Međutim, zahtjev za ovrhu može se dostaviti ako se ovrha namjerava provesti u skladu s presudom o uzdržavanju maloljetnika ili u skladu sa stranom presudom, ako je izjava o izvršivosti izdana u skladu s izravno primjenjivim zakonodavstvom Europske unije, međunarodnim ugovorom ili odlukom o priznavanju.

Izvršenje presude sudskim putem uređeno je člancima od 251. do 351. a Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen. Međutim, članci od 492. do 513. Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, primjenjuju se na izvršenje presuda u predmetima obiteljskog prava.

Izvršenje presude putem sudskog izvršitelja ponajprije je uređeno člancima od 35. do 73. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Sudski izvršitelj, posebno u pogledu uređenja individualnih metoda izvršenja presude, postupi u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Općenito, opći sud tuženika nadležan je za nalažanje i provedbu **izvršenja presude** (članak 252. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen). Iznimke od tog pravila utvrđene su u članku 252. Zakona o parničnom postupku.

Za pojedinih o općem sudu tuženika vidjeti „Opća pravila o mjesnoj nadležnosti” (dio 3.2.1. informativnog obrasca „Sudska nadležnost – Češka”).

Ovrhu mogu provesti sudovi i sudski izvršitelji koje je imenovao sud. Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud, u skladu s člankom 45. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik ima stalno boravište, boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljanina, registrirano sjedište i slično. Pitanje nadležnosti detaljnije se obrađuje u navedenoj odredbi Zakona o izvršenju.

Za više pojedinih vidjeti i pitanje „Što znači izvršenje u građanskim i trgovačkim stvarima?”.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje presude

Postupak se može pokrenuti samo na zahtjev vjerovnika, ako tuženik dobrovoljno ne ispuni obveze koje su mu određene izvršivom presudom. Čak i bez zahtjeva, u skladu sa Zakonom br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, sud će naložiti provedbu nekih prethodnih odluka, npr. u pogledu zaštite od obiteljskog nasilja.

Izvršenje presude može se naložiti samo ako su u presudi utvrđeni vjerovnik i tuženik, ako sadržava definiciju opsega i sadržaja obveze radi čijeg je ispunjenja podnesen prijedlog za izvršenje te ako je u njoj utvrđen rok za ispunjenje obveze. Ako sudska presuda ne sadržava utvrđeni rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena presudom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna. Ako, u skladu s presudom, obvezu moraju ispuniti dva tuženika ili više njih, i ako se ona može podijeliti, obvezu u jednakoj mjeri moraju ispuniti svi tuženici, osim ako je drukčije utvrđeno presudom.

Pri podnošenju zahtjeva za izvršenje, vjerovnika ne treba zastupati odvjetnik.

Zahtjev za izvršenje presude kojom se nalaže plaćanje novčanog iznosa mora sadržavati određenu metodu izvršenja i ispunjavati druge zakonom određene preduvjete. Uz zahtjev za izvršenje mora se priložiti primjerak presude koji uključuje potvrdu o njezinoj izvršivosti. Sud koji je o pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud dostavit će tu potvrdu uz presudu. Primjerak presude nije potrebno priložiti ako se zahtjev za izvršenje podnosi sudu koji je o tom pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud.

U postupku izvršenja odluke se uvijek donose u obliku rješenja.

Sud će, u pravilu, naložiti izvršenje bez saslušanja tuženika.

Sudski postupak u Češkoj podliježe plaćanju sudske pristojbe (vidjeti Zakon br. 549/1991 o sudskim pristojbama, kako je izmijenjen). U opravdanim slučajevima Zakonom se dopuštaju izuzeća od plaćanja sudske pristojbe.

Ovršni postupak

Ovrhu će provesti sudski izvršitelj kojeg je vjerovnik naveo u zahtjevu za ovrhu. Radnje sudskog izvršitelja smatraju se radnjama ovršnog suda.

Ovršni postupak pokreće se na zahtjev vjerovnika ili na zahtjev osobe koja dokaže da je pravo iz presude prešlo ili je preneseno na nju. Pokreće se na dan dostave tog zahtjeva sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj može početi utvrđivati i osiguravati imovinu tuženika tek nakon što ga sud za to ovlasti i naloži ovrhu.

Zahtjev za ovrhu mora sadržavati sljedeće:

podatke o sudskom izvršitelju koji bi trebao voditi ovrhu, među kojima se navodi njegovo registrirano sjedište (popis sudskih izvršitelja dostupan je na internetskim stranicama Komore sudskih izvršitelja Češke (*Exekutorská komora České republiky*) <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru.php&w>; sudski izvršitelji nemaju utvrđenu mjesnu nadležnost – svaki sudski izvršitelj može poslovati diljem Češke),

navođenje pitanja na koje se zahtjev odnosi i cilja koji se njime nastoji ostvariti,

podatke o sudionicima, odnosno vjerovniku ili osobi koja je nositelj prava na temelju presude i tuženiku; za fizičke osobe to znači ime, prezime, stalno boravište sudionika ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranog državljanina te, ako je primjenjivo, identifikacijski broj dobiven nakon rođenja ili datum rođenja sudionika, dok se za pravne osobe navode tvrtka ili naziv pod kojim subjekt posluje, registrirano sjedište i identifikacijski broj, točno utvrđenu izvršnu ispravu,

obvezu čije se ispunjenje namjerava izvršiti ovrhom i informacije o tome je li i, ako je primjenjivo, u kojoj je mjeri tuženik ispunio prisilnu obvezu, ako je primjenjivo, navođenje dokaza na kojima je vjerovnik temeljio svoje pravo, potpis.

Izvornik ili ovjereni primjerak izvršne isprave mora se priložiti zahtjevu za ovrhu te uključivati potvrdu o njezinoj izvršivosti ili primjerak javnobilježničkog zapisnika koji sadržava odobrenje izvršenja, osim ako je izvršnu ispravu izdao ovršni sud. Tijelo koje je izdalo izvršnu ispravu osigurava potvrdu o izvršivosti, dok potvrdu o nagodbama i sporazumima osigurava tijelo koje ih je odobrilo.

3.2 Glavni uvjeti

Izvršenje presude (ovrha) može se naložiti na temelju izvršne isprave ako određena obveza nije dobrovoljno ispunjena.

Izvršna isprava može biti:

izvršiva odluka suda ili sudskog izvršitelja, ako se njome priznaje pravo, određuje obveza ili utječe na imovinu,

izvršiva presuda suda ili drugog tijela nadležnog za istražne radnje, kazneni progon i donošenje odluka, ako se njome priznaje pravo ili utječe na imovinu,

izvršiva arbitražna odluka,

javnobilježnički zapisnik uz odobrenje izvršenja sastavljen u skladu s posebnim zakonodavstvom,

izvršiva presuda i druga izvršna isprava javnog tijela,

druge izvršive odluke i odobrene nagodbe te dokumenti čije je izvršenje dopušteno zakonom.

Ako se u izvršnoj ispravi ne utvrđuje rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena izvršnom ispravom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna.

Sudsko izvršenje

Opći sud tuženika nadležan je za određivanje i izvršenje presude, za provedbu aktivnosti pred sudom prije nalaganja izvršenja i za izjave o imovini, osim ako je drukčije određeno člankom 252. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen.

Izvršenje se može naložiti samo u mjeri u kojoj je to zatražio vjerovnik i koja je, u skladu s presudom, dovoljna za njegovo namirenje (članak 263. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sud će odbiti zahtjev za izvršenje ako je već iz zahtjeva jasno da prihodi koji bi se ostvarili ne bi bili dovoljni čak ni za pokriće troškova izvršenja (članak 264. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Ovršni postupak

Sudski izvršitelj provest će izvršenje na temelju sudskog odobrenja, uz iznimku prethodno navedenih presuda (točka 1.).

Sudski izvršitelj koji primi zahtjev za ovrhu zatražit će od ovršnog suda odobrenje i nalaganje ovrhe najkasnije u roku od 15 dana od datuma dostave zahtjeva. Sud će izdati odobrenje u roku od 15 dana ako su ispunjeni svi zakonom propisani preduvjeti. Ako se ne ispune svi zakonom propisani preduvjeti za provedbu ovrhe, sud će sudskog izvršitelja uputiti da dijelom ili u cijelosti odbaci ili odbije zahtjev za ovrhu ili da zaustavi ovršni postupak. Sudski izvršitelj obavezan je takvom uputom.

Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud.

Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik, ako je riječ o fizičkoj osobi, ima stalno boravište ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljana. Ako je tuženik pravni subjekt, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem okrugu tuženik ima registrirano sjedište. Ako tuženik koji je fizička osoba nema stalno boravište ili boravište u Češkoj ili ako tuženik koji je pravni subjekt nema registrirano sjedište u Češkoj, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem se okrugu nalazi imovina tuženika.

Neka izuzeća u pogledu mjesne nadležnosti proizlaze iz Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, npr. iz članka 511.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjera izvršenja može se provesti nad pokretninama i nekretninama, pravima i drugom imovinom, uz određene iznimke.

U skladu s člancima 321. i 322. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, mjera izvršenja ne može se provesti posebno nad sljedećim:

predmetima čija je prodaja zabranjena u skladu s posebnim zakonodavstvom ili koji ne podliježu izvršenju u skladu s posebnim zakonodavstvom, predmetima u vlasništvu tuženika koji su tuženiku potrebni kako bi ispunio svoje materijalne potrebe i potrebe svoje obitelji ili kako bi obavljao svoj posao, kao i predmetima čija bi prodaja bila u suprotnosti s moralnim pravilima (to se posebno odnosi na svakodnevnu odjeću, uobičajenu opremu za kućanstvo, vjenčano prstenje i druge slične predmete, medicinsku opremu i druge predmete koji su tuženiku potrebni zbog bolesti ili tjelesnog invaliditeta, novac u iznosu dvostruko većem od egzistencijalnog minimuma za pojedinca u skladu s posebnim zakonodavstvom, životinje koje se ne drže za gospodarske potrebe, nego služe čovjeku kao društvo),

ako je tuženik poduzetnik, predmetima čiji je vlasnik i koji su mu potrebni radi obavljanja poslovne djelatnosti (nije primjenjivo ako ti predmeti podliježu založnom pravu i ako je namjena založnog prava povrat tražbine vjerovnika),

tehničkom opremom s pomoću koje, u skladu s posebnim zakonodavstvom, vodi evidenciju o instrumentima ulaganja ili pohranjuje dokumente o podacima u tim evidencijama te tehničkom opremom koja služi dobivanju podataka o vlasnicima instrumenata ulaganja u skladu s posebnim zakonodavstvom, predmetima koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu (ne primjenjuje se ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja predmetima ili ako izvršenje uključuje povrat dugova preminule osobe ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti).

Osim toga, vjerovnik uvijek može podnijeti zahtjev za zapljenu prethodno navedenih predmeta ako ih je tuženik stekao namjernim počinjenjem kaznenog djela te se neopravdano obogatio i prouzročio štetu, a time oštetio i vjerovnika.

Ni sljedeće stavke ne podliježu izvršenju:

tražbine na temelju naknade koju, u skladu s policom osiguranja, isplaćuje osiguravajuće društvo, ako se naknadu namjerava upotrijebiti za izgradnju nove ili popravak postojeće zgrade,

novčane socijalne naknade, naknade za podmirivanje osnovnih životnih potreba, socijalna potpora države, doplatka za stanovanje te jednokratna socijalna potpora države i udometeljske naknade,

tražbine koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu; ovo se ne primjenjuje ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja tražbinom ili ako izvršenje uključuje povrat dugova oporučitelja ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti, izvršenju podliježu samo dvije petine tražbina fizičkih osoba poduzetnika koje proizlaze iz njihovih poslovnih djelatnosti; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju, samo dvije petine tražbina autorskog honorara podliježu izvršenju ako je tuženik autor; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju (isto vrijedi za tražbine iz prava umjetnika izvođača i iz prava tvorca industrijskog vlasništva). Ovaj popis sadržava temeljna ograničenja zapljene imovine izvršenjem ili ovrhom. Zakon o parničnom postupku sadržava neka dodatna određena ograničenja, npr. u članku 267.b.

Metoda zapljene bračne stečevine sadržana je u članku 262.a stavcima 1. i 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i u članku 42. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Izvršenje na imovini koja je dio bračne stečevine može se naložiti i radi povrata duga koji je nastao samo jednom bračnom drugu tijekom braka ili prije braka. Za potrebe naloga za izvršenje, imovina koja nije dio bračne stečevine samo jer je sudskom odlukom prestala bračna stečevina ili je umanjen njezin obujam ili jer je obujam bračne stečevine umanjen ugovorom ili jer je dogovoren sustav zasebne imovine ili jer je podrijetlo bračne stečevine određeno ugovorom na dan prestanka braka isto se tako smatra dijelom bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga.

Izvršenje oduzimanjem od plaće ili drugog dohotka bračnog druga tuženika, zapljenom sredstava bračnog druga tuženika na računu u financijskoj instituciji, zapljenom drugih novčanih tražbina bračnog druga tuženika ili zapljenom drugih sredstava bračnog druga tuženika može se naložiti u slučaju povrata duga koji je dio bračne stečevine.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Sudsko izvršenje:

plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće, zapljenom, upravljanjem nekretninama, prodajom pokretnina i nekretnina, zapljenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem sudskog založnog prava na nekretninama (članak 258. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi određene obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama (članak 258. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina, zajedničkih predmeta i skupova predmeta, zapljenom založene financijske tražbine i zapljenom drugih založenih vlasničkih prava (članak 258. stavak 3. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sudski izvršitelj, nakon što je ovrha upisana u registar pokrenutih ovrha, ocijenit će na koji će se način provesti ovrha te će izdati ili poništiti ovršni nalog u pogledu imovine na koju bi se ovrha trebala odnositi. Ovršni nalog znači nalog za provedbu ovrhe na jedan od načina utvrđenih Zakonom br. 120/2001, Zakonom o izvršenju, kako je izmijenjen. U ovršnom nalogu sudski izvršitelj mora izabrati način ovrhe koji nije očito neprimjeren, posebno na način da postoji nerazmjer između iznosa duga tuženika i cijene predmeta od kojeg se namjerava ostvariti namirenje duga tuženika.

Ovrha kojom se određuje plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće i drugog dohotka, zapljenom, prodajom pokretnina i nekretnina, zapljenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem založnog prava sudskog izvršitelja na nekretnini, upravljanjem nekretninom ili privremenim oduzimanjem vozačke dozvole.

Način ovrhe kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi nametnute obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama.

Ovrha **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina.

Zabrana raspolaganja imovinom uređena je člankom 44.a i člankom 47. stavkom 5. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Osim ako sudski izvršitelj odluči drukčije, nakon dostave obavijesti o pokretanju ovrhe tuženik ne može raspolagati svojom imovinom, uključujući nekretnine i imovinu uključenu u bračnu stečevinu, osim za potrebe uobičajenih poslovnih i operativnih aktivnosti, ispunjenja osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanja imovine i upravljanja njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu.

Međutim, pravna radnja smatrat će se valjanom ako sudski izvršitelj, vjerovnik ili registrirani vjerovnik ne podnese prigovor kako bi se osiguralo namirenje izvršene tražbine. Pravni učinci prigovora na valjanost počinju od trenutka stupanja na snagu pravne radnje ako se ovršni nalog ili druga isprava o volji sudskog izvršitelja, vjerovnika ili registriranog vjerovnika dostavi svim sudionicima u pravnoj radnji protiv koje je sudski izvršitelj, vjerovnik na kojeg se odnosi sudska odluka ili registrirani vjerovnik podnio prigovor nevaljanosti.

Tuženik ne smije prenositi imovinu u pogledu koje postoji ovršni nalog na drugu osobu ili je opteretiti ili na drugi način raspolagati njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Te mjere traju do zaustavljanja ovrhe, do povrata tražbine, njezinih dodatnih stavki i troškova ovrhe itd. Zabrana raspolaganja imovinom prekida se odlukom ako tuženik sudskom izvršitelju uplati iznos jednak iznosu čiji se povrat nastoji ostvariti, troškovima ovrhe i troškovima vjerovnika.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Opravne sredstva pri sudnim izvršenjima:

Tijekom sudskog izvršenja presude moguće je podnijeti žalbu u skladu s općim odredbama Zakona o parničnom postupku o žalbama. Tuženik žalbu mora podnijeti u roku od 15 dana od primitka pisanog primjerka presude, a podnosi je sudu na čiju se odluku ona odnosi. Ako žalbu dostavi osoba koja je za to ovlaštena u roku dopuštenom za žalbu, presuda neće stupiti na snagu dok žalbeni sud ne donese pravomoćnu odluku o žalbi (vidjeti i članak 254. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Tijekom izvršenja presude zbog zakonskih razloga nije moguće obustaviti postupak i odreći se pridržavanja roka. Nije moguće ni podnijeti tužbu za ponovno pokretanje izvršenja; međutim, moguće je podnijeti tužbu radi proglašenja ništavosti, ali samo ako se tom tužbom osporava konačna odluka žalbenog suda kojom se odbija žalba ili prekida žalbeni postupak, kao i konačna odluka žalbenog suda kojom je odluka prvostupanjskog suda o odbijanju žalbe ili ponovnom razmatranju na temelju žalbe potvrđena ili izmijenjena uslijed kažnjavanja (vidjeti i članak 229. stavak 4. i članak 254. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Pravo na imovinu na kojoj izvršenje nije dopušteno može se ostvariti protiv vjerovnika zahtjevom za izuzimanje te imovine iz izvršenja u skladu s člankom 267. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku.

Pravo na imovinu koja je dio bračne stečevine ili koja se, za potrebe naloga za izvršenje, smatra imovinom koja je dio bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga, iako se tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti ne može namiriti iz te imovine, može se ostvariti *mutatis mutandis* takvim zahtjevom (članak 267. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

Nepriznavanje vjerodostojnosti, iznosa, skupine ili redosljeda bilo kojih tražbina registriranih za raspodjelu prihoda ili namirenih na drugi način tijekom izvršenja presude mora se provesti i u odnosu na vjerovnika zahtjevom i metodom zapljene imovine koja je zakonom utvrđena (članak 267.a Zakona o parničnom postupku).

Sudionik može podnijeti prigovore na neka sudska rješenja. To su, na primjer, prigovori tuženika povezani s popisom imovine, prigovori na izvješće o upravljanju proizvodnim postrojenjem ili prigovori na dodjelu.

Naposlijetku, tuženik može, tijekom postupka izvršenja i ovršnog postupka, podnijeti zahtjev za odgodu ili obustavu izvršenja presude (ovrhe). Odgoda i obustava izvršenja presude (ovrhe) uređene su Zakonom o parničnom postupku, kao i Zakonom o izvršenju (posebno člancima 266., 268. i 269. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i člancima 54., 55. i 55.a Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen).

Žalba u postupku izvršenja:

Moguće je podnijeti žalbu protiv odluke sudskog izvršitelja u slučajevima dopuštenima Zakonom o izvršenju (usp. članak 55.c).

Moguće je podnijeti zahtjev za izuzeće predmeta u pogledu odluke sudskog izvršitelja u obliku zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa u skladu s člankom 267. Zakona o parničnom postupku pri ovršnom sudu u roku od 30 dana od dostave odluke sudskog izvršitelja kojom on, čak ni dijelom, ne ispunjuje zahtjev za uklanjanje predmeta s popisa. Nije moguće prodati popisane pokretnine u razdoblju od podnošenja zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa do isteka tog roka te tijekom postupka pokrenutog tužbom.

Sudionik može podnijeti prigovore na nalog za plaćanje troškova postupka u roku od osam dana od dostavljanja naloga.

U pogledu zahtjeva za odgodu ili zaustavljanje izvršenja vidjeti prethodni naslov „Opravne prostředky při soudním výkonu rozhodnutí”.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Nakon naloga za izvršenje (članak 44. i dalje Zakona o izvršenju) zabrana raspolaganja imovinom ne primjenjuje se na uobičajene poslovne i operativne aktivnosti tuženika, ispunjenje osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanje imovine i upravljanje njome. Nadalje, tuženik može podnijeti zahtjev sudskom izvršitelju da se zabrana raspolaganja ne primjenjuje na dio njegove imovine; u tom zahtjevu tuženik mora dokazati da je njegova preostala imovina jasno i nedvojbeno dovoljna za pokriće tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti, uključujući troškove vjerovnika i troškove izvršenja.

Isto tako, tuženik može, nakon poziva sudskog izvršitelja koji mora sadržavati podatke o roku za plaćanje i mogućim posljedicama neplaćanja, platiti tražbinu čiji se povrat nastoji ostvariti, kao i polog, u umanjenom iznosu. Zabrana raspolaganja imovinom (članak 44.a stavak 1. i članak 46. stavak 6. Zakona o izvršenju) prestaje ispunjenjem tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti i plaćanjem pologa. U suprotnom će sudski izvršitelj provesti ovrhu.

Tuženik je posebno zaštićen u situaciji u kojoj mu prijete iseljenje iz stana ili druge nekretnine u kojoj živi, u skladu s člankom 65. Dekreta Ministarstva pravosuđa Češke Republike br. 37/1992 o postupovnim pravilima za okružne i regionalne sudove, kako je izmijenjen, od 23. prosinca 1991. Ako izvršitelj pri provedbi iseljenja iz nekretnine, građevine, stana ili sobe utvrdi da je osoba koja se mora iseliti prikovana za krevet uslijed bolesti ili da je riječ o ženi koja je nedavno rodila ili je u uznapređovalom stadiju trudnoće te da bi iseljenje moglo ozbiljno ugroziti zdravlje te osobe, izvršenje nije dopušteno; ako se ne dostavi potvrda liječnika ili sudski izvršitelj sumnja u ispravnost potvrde, potražiti će mišljenje zdravstvenog stručnjaka.

Neki predmeti koji pripadaju dužniku izuzeti su u skladu sa Zakonom o parničnom postupku, vidjeti i pitanje „Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?”

Posljednji put ažurirano: 20/08/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.